

అనువాదిత కెత్త

క్షేయాగు కోడబేంకం మాడియేను? ఆ కది కరకోండహోగల్కే నినగ హంగర మనసు బరతేచి.

మగ ఏనూ లుత్తుర హేళలిల్ల. ముదుకి ఈగ సోసేయ కడె తిరుగిదటు. ముగ్గుత మత్తు ఆలస్యద ప్రతికదండిధ సోసేతన్న సణ్ణ కుసిగే బ్రీతియింద లిజూఫర తిన్నసుక్కిద్దశ్శ. ‘అల్లోస, మక్కశు ఈగాగలే ఘ్యోరిడా నోచ్చార. నోడిద జాగా మత్త మత్త నోడోదూగ ఏను ఖుశిఇకడ. హుదుగరుహోసహోసప్రదేశనోడబేచు. టేస్సేశిలాలుమజా అద. అవరు అదన్న నోడిల్ల. అల్లిగే హోగాసోను?’ అత్తే ఒదరి ముగిసిదటు. సోసే ఆ మాతుగళిగే కివిగొడలిల్ల. అవ్వ హేళబేంకాద్ద లుత్తురవన్న జానో వేస్తే హేసరిన అవభ ఎంటు వఫ్ఫద మగ హేళద: “అల్లిచే అజ్జ, నినగ నమ్మ జోడి ఘ్యోరిడాక్ష బరోమనసిల్లంద్ర సుమ్మన మన్మాగ ఇరు. అల్లి హోగాచ్చాడి, ఇల్లి హోగచ్చాడి అంత నమ్మన్న యాక కాడష్టి?”

జానో స్వార్థ ఎన్నవ అవన పుట్ట తంకి అణ్ణన బెంబలశ్శ నింతఱు: ‘మన్మాగ ఇధ్య మహారాణి ఆగలేను అంతాళ అజ్జ, అల్ల అజ్జ?’

అజ్జే వోమ్మగన జోతె వాదక్కే నింతఱు: ‘అల్లో నన్న భామచ్చు, అకస్మాత్ ఆ గూండా అల్లిగే బందు నిన్న హిడకోంతు ఏన మాడ్రి నిను?’ “అజ్జ, నన్న ఏనంత తిలకోండి నిను? ఆ ధాకు నన్న ఎదురిగే బరలి నోడోఱు. అంవన్న పుడిపుడి మాట్టేణి.”

అజ్జేయ మేలే సేదు తీరికోణ్ణలు ఇదే సకాలవేందు భావిసిద పుట్టి హేళిదఱు: “అణ్ణ, నా బేకాద్ర చూలెంజో మాడ్రిని, ఒందు కోటి రూపాయి కోడ్చిపి, మన్మాగ ఇరు అంద్రు అజ్జ మన్మాగ ఇరంగిల్ల. ఆకి మనస్సు హంగికడ అంద్ర నావల్లి హోగ్రీపి, అల్లిగే బరబేచు. నమ్మ పువాస కంత్త ఆకి ఒంధరా హోట్టికిచ్చు...”

“అయ్యివా, సోశ్శన వోమ్మగళ, ‘నన్న తలి బాచు, నినగ గుంగుర కూదలా మాదు’ అంత నన్న కడె బా, ఆపాగ హేళ్లినినగ.”

“చిహో, అజ్జ పనేమో సుఖు హేళ్లాళ. కుట్టిదాగిందన్స నినగ గుంగుర కూదలు అదావు. ఎష్ట చేంద అది అంత మంది నినగ హేళే హేళ్లారు. గౌత్మ తేను?”

మరుదిన ముంజానె కారినల్లి మోదలు బందు కుళతవళేందళే అజ్జేయే. జోతెగే హిప్ప్రైప్లోమసోనంతే కాణుక్కిద్ద అవభ ఒందు దొడ్డ బ్యాగో. అదయోలగే ఒందు బచ్చోళనల్లి తన్న బ్రీతియ బేచ్చన్న బేరే తందిద్ద శు. మూరు దినగళవరగి బేచ్చు అవభన్న బిట్టిరుపుదిల్లవంతే. అకస్మాత్ గ్వాసో స్ప్రో హైర హోఎి బేంకి హజ్జీకోండరే ఏను గి ఎందు జోతెగే తందాలు. మగుసిగే మాత్త బేచ్చు కుండరే ఆగదు. అదన్న కరేదుకోండ హోటీలిగే హోగువుదే! ఈ ముదుకియన్న కరేదుకోండ హోరసే హిగేయేసే ఆత దుచితనాగిద్ద. ముదుకి హిందిన సిటినల్లి మహారాణియ హాగే కుళతలు. మోమ్మగ జానో వేస్తే మత్తు వోమ్మగళు జానో స్వార్థ అవభ ఆ కడె, ఈ కడె కూతరు. బేలి ద్యేవా మాదుక్కిద్దరే అవన హెండతి అవన జోతె ముందిన సిటినల్లి తన్న మోలే కుడియువ కూసినోందిగే కుళిద్ద శు. కోనోగూ అజ్జేయ హట్టే గ్రెంతు. టేస్సేశిగే హోగువుదెందు నిధారవాగి మంజానె ఎంటు నలపత్తేద్ద అట్టూంచాదల్లిరువ తమ్మ మనేయన్న బిట్టురు. ముదుకి తన్న క్షేగవసుగళన్న తేగదు పసినల్లిచ్చుకు. అవభ అందవాద హ్వాచో, బించుక్కిగారువ